

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/134/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010451
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814010451.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 15. 08. 2016 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich Ing. Petra Vidu po Marty Gáplovskej v trestnej veci proti obžalovanému F. Q.

rozhodol:

H. F. Q., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom A., B. cesta XXX/XX

je vinný, že:

dňa XX. 03. 2013 v čase okolo 06:00 hodine v Prievidzi, na Z. ulici v priestoroch HM K. pri pokladniach po predchádzajúcej slovnej výmene názorov s poškodeným T. B., tohto najmenej jedenkrát udrel pravou rukou do tváre, čím poškodenému T. B. spôsobil trojitú zlomeninu sánky vpravo s posunom kostných úlomkov a pomliaždenie tváre, pričom uvedené zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie a liečenie v trvaní 49 dní, počas ktorých u poškodeného došlo k sťaženiu obvyklého spôsobu života spočívajúceho v nemožnosti prijímania formovanej strany, ktorá bola možná len v tekutej a kašovitej forme

t e d a:

- inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 123 ods. 4 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

a z a t o s a
o d s u d z u j e:

Podľa § 156 ods. 3, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), § 39 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený T. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., K. č. XXX/X s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského súdu Trenčín č. 3 To 13/2015 zo dňa 15. 07. 2015 bol podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušený rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 2T 134 /2014 zo dňa 17. 12. 2014, ktorým bol obžalovaný Q. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 18 mesiacov podmienene odložený na skúšobnú dobu 30 mesiacov a poškodený B. bol podľa § 288 ods. 1 Trestnom poriadku s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Zároveň podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že dovtedy vykonané dôkazy nie sú spôsobilé dať jednoznačnú a nepochybnú odpoveď na otázku, či u poškodeného došlo ku vzniku ťažkej ujmy na zdraví v zmysle § 122 ods. 3 písm. i), ods. 4 Trestného zákona. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je možno domnievať sa, že prvostupňový súd svoj právny záver o vzniku ťažkej ujmy u poškodeného oprel o závery znaleckého posudku, pričom v napadnutom rozsudku absentujú ďalšie úvahy ako prvostupňový súd tieto závery konkrétne aplikoval na ustanovenie § 122 ods. 3 písm. i), ods. 4 Trestného zákona. Podľa názoru odvolacieho súdu vykonané znalecké dokazovanie a jeho dovtedajšie závery nie sú dostatočné na posúdenie, či ujma poškodeného je ťažkou ujmom na zdraví v zmysle § 122 ods. 3 písm. i) ods. 4 Trestného zákona. Podľa záverov znaleckého dokazovania k narušeniu obvyklého spôsobu života poškodeného došlo počas 7. týždňov, obmedzenie spočívalo v nemožnosti prijímania formovanej stravy a zhoršeného verbálneho prejavu. Prvostupňový súd ustálil, že poškodený sa na uvedené zranenie liečil 49 dní počas ktorých u neho došlo k sťaženiu obvyklého spôsobu života spočívajúceho v nemožnosti prijímania formovanej stravy, ktorá bola možná len v tekutej kašovitej forme. V spise ani v znaleckom posudku sa nenachádzajú žiadne lekárske správy o priebehu liečby poškodeného, podľa odvolacieho súdu prvostupňový súd v prejednávacom prípade nekriticky prevzal závery znaleckého dokazovania. Ďalej poukázal na to že v zmysle § 17 ods. 6 zákona číslo 382 /2004 Z. z. v časti " posudok " mal znalec uviesť opis predmetu znaleckého skúmania a skutočností, na ktoré pri úkone znaleckej činnosti prihliadal, uviesť postup, na základe ktorého sa dopracoval k odpovediam na otázky položené zadávateľom a k splneniu ním uložených úloh. V znaleckom posudku, v časti " posudok " znalec len všeobecne uviedol, že vychádzal zo spisovej a zdravotnej dokumentácie, v znaleckom posudku absentuje podrobný priebeh liečby s uvedeným obsahom jednotlivých lekárskejších správ. Nie je možné preskúmať, či sa závery znalca opierajú o konkrétne zistenia lekárov v rámci priebehu liečby, či liečba prebiehala obvykle a štandardným spôsobom ako v iných porovnateľných prípadoch. Zo znaleckého posudku nevyplýva ako dlho trvala fixácia sánky poškodeného, kedy konkrétne bola poškodenému táto fixácia odstránená. Odhliadnuc od toho, že liečba zlomeniny, teda aj liečba zlomeniny dolnej čeľuste je postupný proces, teda obmedzenie v dôsledku tohto zranenia nezaniká zo dňa na deň, z rozhodovacej činnosti je odvolaciemu súdu známe, že znalci prikladajú momentu snatia fixácie dolnej čeľuste podstatný význam pre posúdenie otázky možnosti prijímania stravy. Z odôvodnenia rozsudku nevyplývajú žiadne skutkové závery prvostupňového súdu ako sa s uvedenými otázkami vysporiadal súd a prečo dospel k záveru, že poškodený nemohol prijímať formovanú stravu práve 49 dní a nasledujúci deň ju už mohol prijímať bez akéhokoľvek obmedzenia, preto sú skutkové zistenia a závery prvostupňového súdu nepreskúmateľné a tým pádom je nepreskúmateľný aj právny záver o vzniku ťažkej ujmy na zdraví u poškodeného podľa § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4 Trestného zákona. Okresný súd nepostupoval dôsledne podľa § 2 ods. 4, 12 Trestného poriadku ani pri hodnotení ostatných dôkazov. Podľa ustálenej súdnej praxe výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučuje pochybnosť, že sa stal skutok. Za náležité zistenie skutkového stavu preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, na druhej strane však nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. V prípade, že súd stojí preto úlohou zhodnotiť vieryhodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemožno nevieryhodnosť jedného z dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vieryhodnosti druhého dôkazu. Ak po vykonanom dokazovaní zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, dôležitej pre posúdenie veci, treba rozhodnúť v prospech obvineného. Okresný súd sám konštatoval, že stál pred úlohou zhodnotiť dve skupiny výpovedí, ktoré si navzájom protirečili. K verzii poškodeného a svedka Zieglera sa priklonil z dôvodu že sa mu " zdala " nelogická verzia obžalovaného. Takýto záver podľa názoru odvolacieho súdu nezodpovedá vyššie uvedenej súdnej praxi k otázkam hodnotenia

dôkazov. O jednostrannosti hodnotenia dôkazov okresným súdom svedčí aj fakt, že v neprospech obžalovaného hodnotil skutočnosť, že tento mohol bez problémov odísť z miesta konfliktu, vôbec sa však nezaoberal skutočnosťou, že podľa obsahu vykonaných dôkazov sa mal práve poškodený opätovne vrátiť za obžalovaným potom, čo ušiel na predajnú plochu. Odvolací súd poukázal aj na výpoveď svedka B., člena SBS, ktorý uviedol, že keď skupina v ktorej bol obžalovaný bola pri vchode, tie dve osoby (zrejme poškodený a svedok Ziegler) vstali z lavičky a rozbehli sa za nimi. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva ako sa okresný súd vysporiadal s touto časťou výpovede svedka pri hodnotení ostatných dôkazov. Odvolací súd poukázal tiež na to, že poškodený bol vo veci Okresného súdu Prievidza č. 3T 108/2014 uznaný vinným tým, že napadol obžalovaného Q., spôsobil mu tržno-zmliaždenú ranu temena hlavy, vyžadujúcu si chirurgický zákrok, zranenie si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života v trvaní 10 dní. V závere odvolací súd uviedol, že bude úlohou súdu podrobne doplniť znalecké dokazovanie, je potrebné, aby znalec uviedol z akých konkrétnych skutočností vychádzal pri podaní znaleckého posudku, keďže v spise ani znaleckom posudku sa nenachádzajú žiadne lekárske správy o priebehu liečby poškodeného. Povinnosťou súdu bude zvážiť v zmysle § 2 ods. 11 Trestného poriadku, či za účelom spravodlivého rozhodnutia nie je potrebné konfrontovať vypočuté osoby s obsahom videozáznamu a následne i dopočuť ku skutku, prípadne odstrániť doterajšie rozpory a nejasnosti v ich výpovediach. Po vykonanom dokazovaní bude potrebné ustáliť skutkový dej a tento správne právne posúdiť. S poukazom na úvahy okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku o nutnej obrane odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že tieto úvahy sa javia ako povrchné a nedostatočné, keďže nedávajú konkrétnu odpoveď ako by sa mal obžalovaný brániť fyzickému útoku poškodeného, aby boli splnené podmienky nutnej obrany. V prípade potreby bude potrebné vysporiadať sa aj s námietkami obhajoby voči právnej kvalifikácii, tieto obhajobné námietky boli opomenuté v odôvodnení rozsudku v rozpore s § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Prvostupňový súd, podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, vykonal úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Opätovne vypočul, potom čo oboznámil vypočuté osoby s obsahom videozáznamu na čísle listu 71 p. v., obžalovaného, svedkov B., B., T., H., V., I.. V rámci opätovného výsluchu boli uvedené osoby konfrontované s obsahom videozáznamu, následne sa súd snažil odstrániť doterajšie rozpory a nejasnosti v ich výpovediach. Okrem toho súd podrobne vypočul aj znalca F. B..

Obžalovaný okrem iného uviedol, že trvá na predchádzajúcich výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. Uviedol, že na videozázname nie je vidieť začiatok konfliktu. Videozáznam začína v momente, keď konflikt bol už pri hlavných dverách do Tesca. Vidieť tam, že sa s poškodeným trhajú, potom ho odsotil, potom odišiel na toaletu umyť si krv z tváre. Keď odchádzal na toaletu povedal príslušníkovi SBS svedkovi B.i, aby zavolať políciu. Po návrate z toalety sa chvíľu rozprávali, potom vybehli z predajnej plochy chalani, niekto z nich kričal či ešte nemá dosť. Potom dobehli za ním chalani, došlo ku druhej konfrontácii. Poškodený ho udrel, on mu opätovoval úder. Chce uviesť, že úder ktorým zlomil poškodenému sánku je mimo záberu. Poškodený potom preskočil zábradlie a ušiel.

Svedok - poškodený B. okrem iného uviedol, že na začiatku sedeli na lavičke, na videozázname to nie je vidieť. Ak sa má vyjadriť k tomu, čo videl, obžalovaný sa mu postavil do cesty, nechcel ho pustiť. Počas toho ako prebiehala bitka, bránil sa, podarilo sa mu vytrhnúť, ušiel preč smerom ku schránkam na veci. Túto časť nie je vidieť na videozázname. Osobne sa už nechcel vracat', ale svedok I. sa vrátil pre neho, vrátil sa preto, že predpokladal, že tam už nikto nie je. Keď sa vracal na videozázname vidieť, že obžalovaný ho nechcel pustiť, odchádzal poza chrbát I., ten stál asi 5 metrov od skupinky osôb. Keď ho zbadali, znovu sa rozbehli k nemu, znovu sa pochytili, bránil sa. Toto je vidieť na videozázname. Na otázku samosudcu, čo hovorí na vyjadrenie obžalovaného, že na videozázname chýba prvá časť konfliktu pri zadných dverách a že zlomenina sánky, ktorú mu spôsobil, ten moment nie je na videozázname; uviedol, že je možné, že ten moment keď mu bola zlomená sánka sa nachádza mimo záberu. Popiera konflikt pri zadných dverách Tesca, on len sedel na lavičke. Na otázku samosudcu, kedy bol schopný prijímať riadnu potravu, či to bolo až potom, čo mu bola zložená fixácia čeľuste, alebo skôr, uviedol že až týždeň po konflikte bol operovaný, ležal minimálne 3 týždne, 2 mesiace nosil fixáciu čeľuste. Normálnu stravu mohol jesť až po troch až štyroch mesiacoch. Dovtedy jedol tekutú stravu. Keď mu bola zložená fixácia čeľuste mohol jesť maximálne kašu. Na otázku obhajcu, že na začiatku videozáznamu jasne vidieť jeho strkanie s obžalovaným, uviedol, že tento ho nechcel pustiť preč. Z predajnej plochy sa preto vrátil, lebo chcel ísť domov. Išiel aj preto, že I. mu povedal, že nikto tam už

nie je. Na otázku obhajcu uviedol, že podľa neho prvý aj druhý incident vyvolal obžalovaný. Na otázku prokurátora uviedol, že ku zlomenine sánky došlo počas druhého konfliktu, keď sa vrátil z predajnej plochy. V prípade, že by mal zlomenú sánku počas prvého konfliktu, už by sa tam nebol vracal.

Q. B. okrem iného uviedol, že na videozázname nie je vidieť začiatok konfliktu. Je tam vidieť, že stále stojí pri informáciách. Keď sa to začalo bol na druhej strane kde je vchod. Nevidieť na videozázname ako prvýkrát do seba skočili. Vtedy sa nachádzal pri zadnom vchode do Tesca. V tej dobe bol tento vchod uzavretý. Taktiež nie je vidieť na videozázname ako sa bijú pri skrinkách. Predpokladá, že vtedy došlo ku zlomenine sánky poškodeného, tento zjokol a preskočil cez zábradlie dnu do obchodu. Predtým ako bola zlomená sánka poškodenému, tento spolu s ďalším prišiel z predajnej plochy. Na otázku obhajcu, že na predchádzajúcom pojednávaní povedal, že inicioval nahrávanie konfliktu a čo ho k tomu viedlo, uviedol, že tri osoby sedeli na lavičke, skupinka osôb išla okolo, niekto niečo hodil, niečo si povedali, potom, keď sa otočil videl, že dve osoby z lavičky sa rozbehli za tými ďalšími, tí štyria sa otočili, potom do seba skočili, vtedy inicioval nahrávanie. Na ďalšiu otázku uviedol, že tam do seba skočili viackrát, nevnímal to len ako dva incidenty. Nespomína si na moment, keď sa poškodený vracal z predajnej plochy. V tej dobe poškodený nemal možnosť odísť z Tesca iným vchodom. Na otázku samosudcu uviedol, že lavička na ktorej sedel poškodený s ďalšími dvomi osobami bola bližšie ku hlavnému vchodu ako ku zadnému vchodu.

Svedok T. okrem iného uviedol, že na videozázname nie je vidieť začiatok konfliktu, keď oni prišli za nimi. Bolo to potom, čo minuli lavičku na ktorej títo sedeli. Potom boli pri obžalovanom, nejako sa navzájom držali. Má vedomosť, že obžalovaný mal zranené čelo. Tento sa začal brániť až keď zbadal že mu tečie krv. Na otázku samosudcu uviedol, že podľa jeho názoru konflikt prebiehal súvisle, bez prestávky. Na ďalšiu otázku, že predchádzajúce osoby, ktoré boli vypočuté uviedli, že na videozázname vidieť ako sa poškodený vracia z predajnej plochy späť, uviedol že toto ani nezaregistroval. Nemyslí si, že by na videozázname niečo iné, okrem toho, čo spomenul predtým, chýbalo. Na otázku, či je vidieť časť konfliktu pri nákupných košíkoch uviedol, že nie. Teraz si už nepamätá, čo sa odohralo pri nákupných košíkoch. Na otázku samosudcu, či bol obžalovaný počas konfliktu na toalete uviedol, že asi až potom, po incidente. Po návrate z toalety už nebol žiaden incident. Na otázku obhajcu uviedol, že si vôbec nespomína na moment, keď sa poškodený spolu so I. vracal z predajnej plochy späť. Na otázku samosudcu uviedol, že nemal vypité, bol šofér.

Svedok H. okrem iného uviedol, že na videozázname nie je toho veľa vidieť. Nespomína si čo sa odohralo v momente, keď obžalovaný s poškodeným išli mimo záber, len si spomína, že vtedy tam prišiel bezdomovec. Podľa toho, čo videl, na videozázname nie je začiatok konfliktu, na začiatku vidieť, že sa držia. Chýba tam napríklad tá časť keď išli okolo lavičky. Nespomína si, že by obžalovaný v priebehu konfliktu odišiel na toaletu. Na otázku uviedol, že on si pamätá konflikt ako jeden konflikt. Na otázku prokurátora uviedol, že podľa jeho názoru, ako si to pamätá sa napádali obžalovaný s poškodeným pri dverách. Ako už povedal na začiatku videozáznamu vidieť ako sa obžalovaný s poškodeným držia. Na otázku obhajcu uviedol, že si nespomína na situáciu, keď sa poškodený s kamarátom vracali späť z predajnej plochy, pripúšťa, že to vidieť na videozázname. Zaregistroval, že obžalovanému tiekla krv, nie je však vidieť na videozázname kedy a ako sa mu to stalo.

Svedok V. okrem iného uviedol, že na videozázname nie je vidieť celý konflikt. Mimo záberu je situácia, keď sa obžalovaný s poškodeným pobili. Taktiež chýba tá časť, keď ich skupina išlo okolo lavičky. Vidieť moment, keď sa poškodený s kamarátom vracajú späť z predajnej plochy. Jemu sa zdal konflikt ako jeden celok. Je pravdou, že obžalovaný si bol umyť tvár na toalete, vtedy bol za členom SBS. Bolo to až potom, keď sa obžalovaný pobil s poškodeným. Na otázku obhajcu uviedol, že konflikt začal vnímať až, keď sa presunul ku košíkom. Nespomína si na situáciu, keď sa poškodený s kamarátom vracali späť z predajnej plochy.

Svedok I. okrem iného uviedol, že trvá na výpovedi z predchádzajúceho pojednávania. Potom čo si pozrel videozáznam chce k tomu uviesť, že si nepamätá, že sa vracali späť druhýkrát. Mal oblečenú zelenošedú zimnú bundu, čierne nohavice. Trvá na tom, že poškodený, keď odchádzali preč bol napadnutý. Obžalovaný ho chytil a začali sa tam "masť". Na otázku samosudcu, či na videozázname je nahratý celý konflikt uviedol, že záver. Nepamätá si, že by poškodený s obžalovaným mali konflikt pri skrinkách. Poškodený nehovoril nič také, že by sa nechcel byť, do konfliktu ho však zatiahol obžalovaný. Poškodený dostal viac úderov, 4 - 5. Nevie posúdiť kedy došlo ku zlomenine sánky u poškodeného,

nevedel ani, že má zlomenú sánku. Na otázku obhajcu uviedol, že preto sa vracali na miesto konfliktu, pretože poškodený chcel ísť preč. Z Tesca sa dalo odísť len tým vchodom, kde bol obžalovaný s ďalšími osobami.

Znalec MUDr. B. uviedol, že trvá na záveroch znaleckého posudku, ktorý vypracoval vo veci. Pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal zo zdravotnej dokumentácie poškodeného, v tomto prípade sa jednalo o trojitú fraktúru sánky, nebola to jednoduchá záležitosť. Bola potrebná operačná liečba. Na fixáciu bola použitá dlahá. V takomto prípade je sánka nepohyblivá. Je veľmi narušená kvalita prijímania potravy. Úraz sa poškodenému stal 23. 03. 2013, až v auguste 2013 bola odstránená dlahá. Poškodený bol hospitalizovaný v Martinskej fakultnej nemocnici, na stomatologickom oddelení. Bol hospitalizovaný od 19. 08. do 21. 08. 2013. Potom bol prepustený do domácej liečby. Aj naďalej mohol prijímať len kašovitú stravu. V prípade, že sa odvolaciemu súdu nezdá doba sťaženia obvyklého spôsobu života 7 týždňov, podľa jeho názoru to mohol stanoviť aj na 3 mesiace. Na otázku samosudcu uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku mal k dispozícii aj vyšetrovací spis. Na ďalšiu otázku, či mal k dispozícii aj lekárske správy na čísle listu 4 - 7, uviedol, že niečo z toho mal k dispozícii. Keď vypracúva znalecký posudok má k dispozícii zdravotnú kartu poškodeného. Lekárske správy na čísle listu 4 - 7 sú prefotené zo zdravotnej dokumentácie poškodeného. Na otázku obhajcu z čoho vychádzal pri stanovení narušenia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 49 dní uviedol, že z anamnézy, vyjadrenia poškodeného.

Po komplexnom vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané prvostupňovým súdom pred a tiež po zrušení pôvodného rozsudku odvolacím súdom, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, dospel prvostupňový súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 123 ods. 4 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Ako bolo konštatované vyššie, súd doplnil dokazovanie v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu, okrem doloženia znalca MUDr. B., prehral videozáznam časti priebehu konfliktu obžalovanému, poškodenému a svedkom. Taktiež súd konfrontoval vypočuté osoby s obsahom videozáznamu a následne ich doložil ku skutku, tiež sa snažil odstrániť rozpory a nejasnosti v ich výpovediach. Znalec MUDr. B. k námietkam odvolacieho súdu okrem iného uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku mal k dispozícii vyšetrovací spis, zdravotnú kartu poškodeného, potvrdil že vychádzal aj z lekárskeho správ, časť ktorých sa nachádza v spise na číslo listu 4 - 7. Uviedol, že dobu narušenia obvyklého spôsobu života u poškodeného z dôvodu trojitej zlomeniny sánky stanovil na 7 týždňov, podľa jeho názoru vzhľadom na závažnosť zranenia doba narušenia obvyklého spôsobu života mohla trvať aj dlhšie. Uviedol, že zranenie poškodený utrpel 23. 03. 2013, fixácia zlomeniny trvala až do augusta 2013, až potom, po hospitalizácii od 19. 08. do 21. 08. 2013 v martinskej nemocnici, bol prepustený do domácej liečby, aj naďalej mohol prijímať len kašovitú stravu. Samotný poškodený vo svojej výpovedi potvrdil, že normálnu stravu jedol po troch - štyroch mesiacoch, po zložení fixácie mohol jesť maximálne kašu. Podľa názoru súdu po zhodnotení záverov znaleckého posudku MUDr. B., výpovedí znalca MUDr. B. na hlavných pojednaniach, po zhodnotení výpovede poškodeného na hlavnom pojednaní je možné ustáliť právny záver, že u poškodeného došlo ku vzniku ťažkej ujmy na zdraví podľa § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4 Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že liečba trojitej zlomeniny sánky vpravo s posunom kostných úlomkov si objektívne vyžiadala liečenie v trvaní viac ako 42 kalendárnych dní, v tomto prípade 7 týždňov (49 dní), počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného tým spôsobom, že tento počas uvedeného obdobia mohol jesť len kašovitú stravu. Vzhľadom na doplnené dokazovanie, aj vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu, ustanovil prvostupňový súd taký skutkový stav ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Podľa jeho názoru vzhľadom na svedecké výpovede, výpovede obžalovaného a poškodeného je možné konštatovať, že obžalovaný najmenej jedenkrát udrel pravou rukou do tváre poškodeného a týmto úderom spôsobil poškodenému trojitú zlomeninu sánky vpravo s posunom kostných úlomkov a pomliaždenie tváre, pričom uvedené zranenia si vyžiadali z lekárskeho ošetrenia liečenie v trvaní 49 dní, počas ktorých u poškodeného došlo k sťaženiu obvyklého spôsobu života, ktoré spočívalo v tom, že nemohol prijímať formovanú stravu, túto mohol prijímať len v tekutej a kašovitej forme. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku bol druhou časťou konfliktu, ktorý sa začal v inej časti HM Tesco a ktorý sa skončil tým, že poškodený spolu so svedkom I. pred konfliktom ušiel do predajnej časti HM Tesco. Rozpory, ktoré naznačil odvolací súd vo svojom rozhodnutí a to síce, že prečo sa vrátil poškodený s uvedeným svedkom na miesto konfliktu, podľa názoru súdu poškodený vysvetlil, toto vysvetlenie potvrdil aj svedok I., a síce, že na miesto konfliktu

sa vrátili z toho dôvodu, že predpokladali, že obžalovaný spolu s kamarátmi sú už preč a chcú odísť preč z HM Tesco. V tom momente sa začal konflikt, skutok, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Obžalovaný aj poškodený v rámci doplňujúcej výpovede potvrdili, že ku trojitú zlomeninu sánky poškodeného došlo počas tohto konfliktu jedným úderom obžalovaného. V podstate zhodne, tak isto ako aj ďalší svedkovia, potvrdili, že úder ktorým obžalovaný spôsobil poškodenému trojitú zlomeninu sánky nie je vidieť na videozázname, stal sa v momente keď títo odišli mimo záber. Znalec F. B. potvrdil, že trojitá zlomenina sánky môže vzniknúť aj jedným úderom. Vzhľadom na výsledky doplneného dokazovania je možné konštatovať, že konaním obžalovaného bol poškodenému spôsobený následok - ťažká ujma na zdraví, teda, že obžalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil mu ťažkú ujmu na zdraví a taktiež sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. Preto konanie obžalovaného vykazuje znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 123 ods. 4 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. V súvislosti s právnou kvalifikáciou prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona treba poukázať na to že konanie obžalovaného v tomto konkrétnom prípade smerovalo k ublíženiu na zdraví, avšak následkom bolo spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví, tento ťažší následok bol spôsobený iba z nebanlivosti (§ 16 Trestného zákona).

Obžalovaný je zamestnaný ako tesár, doteraz nebol súdne trestaný, dvakrát bol postihnutý v priestupkovom konaní, v jednom prípade za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch za fyzické napadnutie osoby.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona a za použitia ustanovenia § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), § 39 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody 15 mesiacov, výkon ktorého mu podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Pri ukladaní trestu súd použil ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, pretože mal za to, že vzhľadom na okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a by bolo použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj uloženie kratšieho trestu. Počas skúšobnej doby sa obžalovaný nesmie dopustiť úmyselnej trestnej činnosti, lebo v opačnom prípade by hrozilo, že podmienične odložený trest v trvaní 15 mesiacov by mohol vykonať vo výkone trestu. Takto uložený trest, podľa názoru súdu, dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania páchatel'a a je potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním obdobnej trestnej činnosti. Súd zároveň v rámci adhézneho konania odkázal poškodeného s jeho nárokmi na náhradu škody na civilný proces, pretože podľa výsledkov dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.